

udvalget, så vi kan få klarlagt de ting, der åbenbart ikke er helt klarlagt i øjeblikket.

Kl. 13:11

Første næstformand (Svend Auken):

Er der flere, der ønsker ordet?

Hvis det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:11

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (S) tiltrådt af et andet mindretal (SF, RV og EL). Afstemningen starter nu

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 47 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 59 (V, DF, KF og LA).

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om midlertidig udskydelse af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 25.02.2009. 1. behandling 26.02.2009. Betænkning 05.03.2009).

Kl. 13:12

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker nogen at udtale sig?

Hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Vi behandler her et forslag om udskydelse af frister for indbetaling af moms, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag – en udskydelse, som har gyldighed sådan et halvt års tid. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i det øjeblik, vi vedtager dette forslag, har vi samtidig sendt en meddelelse til landets virksomheder om, at vi om et halvt år kommer og kradser 65 mia. kr. ind af deres likviditet. Det er dem, de får nu, men det er også dem, vi meddeler dem vi kommer og tager igen til efteråret. Det giver ikke noget særlig godt planlægningsgrundlag for virksomhederne, og jeg mener ikke, det er nogen voldsomt god ordning, men vi vil ikke stemme imod den, for det kan godt være, der er virksomheder, der har glæde af den.

Men der er et element i dette lovforslag, som til gengæld er helt uacceptabelt. Det hænger sammen med, at man fra ministeriets side og tilsyneladende med Justitsministeriets billigelse begynder at håndhæve reglerne i lovforslaget allerede fra lovforslagets fremsættelse. Dette er helt og aldeles i strid med Justitsministeriets vejledning for god lovgivningsskik, hvorfra jeg gerne vil citere følgende sætning: Det antages, at en lov først kan håndhæves, når den er vedtaget, stadfæstet og kundgjort.

Det er ikke tilfældet med denne lovgivning. Ministeren siger så to ting til sit forsvær.

For det første, at spørgsmålet om gyldighedstidspunkt og håndhævelsetidspunkt i relation til ikrafttrædelsestidspunkt for lovforslag har størst relevans ved skærpende lovforslag. Det vil jeg godt medgive, men det er jo ikke ensbetydende med, at det er uden relevans ved begunstigende lovgivning. Man kan da sagtens forestille sig begunstigende lovgivning for enkelte grupper i befolkningen, enkelte egne eller noget andet, men som er dybt betænkeligt ud fra synspunktet om ordentlig lovgivning. Der kan være store, store betænkeligheder knyttet til netop begunstigende lovgivning. Så det kan godt være, det har mest relevans i forhold til skærpende lovgivning, men det er absolut ikke uden relevans, når det drejer sig om begunstigende lovgivning.

For det andet anfører ministeren – og nu må jeg sige, at jeg her virkelig må trække i den parlamentariske nødbremse – at man på forhånd havde sikret sig et parlamentarisk flertal for dette lovforslag. Jamen undskyld, det er altså ikke

nogen begrundelse for at kunne begynde at administrere et lovforslag fra fremsættelsestidspunktet på tværs af en gældende lov. Fantasien rækker ikke til, hvad man så kunne forestille sig. Så behøvede man jo sådan set ikke den forsamling her, så kunne det herskende flertal, VKO, fremsætte og vedtage hvad som helst, og så kunne man begynde at administrere efter det ved fremsættelsen. Det går simpelt hen ikke!

Jeg er godt klar over, at hvis man skal rulle det her baglæns, så bliver der en masse rod og tilbagebetalinger og alt muligt. Jeg mener ikke, at man skal gå ud i sådan noget rod, men det er nødvendigt, at Folketinget principielt tilkendegiver over for regeringen, at denne fremgangsmåde ikke er brugbar, at den ikke er acceptabel.

Hvis Folketinget godkender en sådan fremgangsmåde, så er vi virkelig langt ude, og derfor har jeg rettet en henvendelse til Udvalget for Forretningsordenen, og Udvalget for Forretningsordenen vil nu rette henvendelse til Justitsministeriet og få afklaret disse spørgsmål, som er af den allerhøjeste principielle interesse. Jeg håber ad den vej at få en mulighed for – det er hensigten – at få slået fast, at man altså ikke kan begynde at håndhæve reglerne i et lovforslag fra det tidspunkt, hvorpå det er fremsat. Den går altså ikke, og jeg håber, at Udvalget for Forretningsordenen virkelig vil tage denne sag under sine vinger og få gjort det fuldstændig klart, at denne praksis er uacceptabel.

Kl. 13:17

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ingen tvivl om, at der her er rejst et meget principielt vigtigt spørgsmål, som vi i Udvalget for Forretningsordenen vil drage omsorg for vil blive gennemgået meget grundigt. Og det er klart, at folketingsmedlemmer også skal have lejlighed til at drøfte det ved den her lejlighed, men jeg kan sige med det samme, at det her er en alvorlig sag, som vi vender tilbage til i Folketingsalen.

Den næste taler er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det drejer sig om 65 mia. kr., som regeringen uden nogen form for garanti, sikkerhedsstillelse, vil udlåne til dansk erhvervsliv. Man har så travlt, at man ikke engang vil afvente, at det bliver vedtaget i Folketinget. Og jeg vil sige, at vi er lodret imod selve formålet med det her lovforslag, nemlig at låne penge ud til erhvervslivet på den her måde, hvor man bare drysser 65 mia. kr.

ud, samtidig med at man siger til kommunerne ... undskyld, måske kunne jeg få lidt mere ro i salen, kunne det være muligt? Ikke alene er vi imod, at man på den måde drysser 65 mia. kr. ud til erhvervslivet uden sikkerhed for, at man får dem tilbage, og uden rente eller noget som helst, vi er også imod, at man samtidig siger til kommunerne, at de ikke må have lov til at bruge flere penge på at renovere skoler, de må ikke have lov til at bruge flere penge på at renovere andre offentlige bygninger; de skal bare holde op med at investere mere, for det er bedre for regeringen at give pengene til erhvervslivet, end det er at give pengene til kommunerne. Det er det ene principielle i sagen.

Det andet principielle i sagen, som hr. Niels Helveg Petersen også var inde på, er jo, at man gør det i strid med grundloven. Der står netop i grundloven, at en lov, der er vedtaget i Folketinget, får lovkraft, når den er stadfæstet af kongen – jeg går ud fra, at der skulle stå dronningen – og at den derefter bliver kundgjort, og derefter kan den efterfølges. Men den lov, som man nu administrerer efter, er ikke vedtaget af Folketinget, den er ikke godkendt af dronningen, og den er ikke kundgjort for nogen, og derfor vil jeg bare stille det helt enkle spørgsmål til skatteministeren: Er det, som et flertal i Folketinget er i gang med, ikke en overtrædelse af grundloven? Er det ikke en overtrædelse af grundloven at vedtage et lovforslag, som man allerede er begyndt at administrere efter? Hvis ikke det er Folketinget, der overtræder grundloven – og det ved jeg ikke – vil jeg bare spørge, om ministeren ikke allerede er i fuld gang med at overtræde grundloven. For den lov, vi har på det her område, betyder, at virksomhederne skal indbetale skat til en bestemt frist, skal indbetale arbejdsmarkedsbidrag til en bestemt frist, skal indbetale moms til en bestemt frist, men ministeren har indrykket annoncer i samtlige landets aviser, der siger: Det behøver I ikke.

Hvornår har man sidst set en minister indrykke en annonce, der siger: I behøver ikke at overholde loven, for jeg synes, den skal laves om? Men den er jo ikke lavet om, vil jeg sige til ministeren. Der er indgået en aftale om, at den skal laves om. Hvad nu, hvis der bliver valg i morgen? Så bliver den ikke lavet om. Kan man overhovedet lave en lovændring ved en politisk aftale? Det er jo som i en bananrepublik. Det er det, man gør i bananrepublikker, hvor man ikke har nogen grundlov, man efterlever, og hvor man ikke har nogen lovgivende forsamling. Der

laver man lovene om, når man synes det. Men kan vi i Danmark lave en lov om, bare fordi vi synes det – bare fordi et flertal i Folketinget synes det og har mødtes i et lokale ude i byen et sted og sagt: Det laver vi om? Kan man gøre det i Danmark, at man bare laver en lov om, fordi nogen synes det?

Hvorfor har man ikke spurgt Justitsministeriet, om det er i orden at lave en lov om uden at lave den om i Folketinget? For det har vi jo spurgt om i udvalgsarbejdet. Vi har spurgt: Vil man spørge Justitsministeriet, om det er i orden at lave en lov om uden at lave den om i Folketinget? Hvorfor er det spørgsmål ikke blevet stillet til Justitsministeriet? Hvorfor skal vi her andenbehandle et lovforslag, uden at det centrale spørgsmål fra Folketingets Skatteudvalg er blevet stillet? Kan man lave en lov om i praksis, uden at det er vedtaget i Folketinget?

Kl. 13:22

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Socialdemokratiet er enig i den problematisering, som Det Radikale Venstre har foretaget af gyldighedstidspunktet og håndhævelsestidspunktet for det her lovforslag. Vi bliver imidlertid nødt til, når vi behandler lovforslaget i dag, at skelne imellem det formelle og det materielle indhold af det.

Det formelle er der næppe tvivl om, og det er i hvert fald det, som Udvalget for Forretningsordenen nu vil forholde sig til, nemlig om der er en statsforfatningsretlig problemstilling. Det bliver ganske interessant at få det udredt, også fordi vi tidligere har problematiseret nogle af de lovgivninger, som er givet med tilbagevirkende kraft, og også fordi det, som er påpeget her, nemlig at regeringen inden havde sikret sig, at der var et parlamentarisk flertal for lovforslaget, jo ikke er en forklaring, der rækker hele vejen, og ikke legitimerer det, der sker.

Noget af det, der er vigtigt ved debatten her i Folketinget, er jo netop den åbenhed, der er, den mulighed, der er for tilhørerne for at komme og se, hvad vores tilkendegivelser er i forhold til lovgivningen, den mulighed for at holde os fast på det parlamentariske ansvar, som vi har. Så handler det selvfølgelig også om respekt for borgerne. Uanset at lovgivningen her er begunstigende for langt de fleste, er der jo alligevel tale om et retssikkerhedsspørgsmål, nemlig det her

med, at man skal kunne vide, hvad det er, man har at rette sig efter, man skal kunne vide, hvad det er, man eventuelt skal stå til ansvar for.

Den problemstilling kommer man til at forholde sig principielt til i Udvalget for Forretningsordenen. Det vil vi følge med stor, stor interesse. Og vi er som sagt enige i den problematisering, som Det Radikale Venstre har rejst.

Med hensyn til den materielle del af lovgivningen, altså den indholdsmæssige del, deler vi i modsætning til Enhedslisten regeringens opfattelse af, at her er markedet ikke perfekt, her er der behov for at sikre de arbejdspladser, som er i fare for tiden. Her er der behov for at sikre den likviditetsmæssige hjemmel, som kan være afgørende for, om en virksomhed går ned eller ej. Vi ved, at der er flere konkurser i Danmark i øjeblikket, end vi har haft i mange, mange år, og det kan lige præcis være det der likviditetsspørgsmål, der skubber en arbejdsplads ud over kanten.

Jeg var selv i sidste uge oppe at besøge Birns Jernstøberi i Holstebro, en stolt arbejdsplads i et område, som jo i den grad er ramt af den finansielle krise, og en virksomhed, som har været tvunget til at afskedige masser af medarbejdere. De folk bliver ikke bare berørt på deres arbejde, det er også af kæmpe stor betydning for hele familien i et område, hvor det i øvrigt er ekstremt svært at få et alternativt arbejde. Så den indholdsmæssige side, nemlig det med at sige, at når markedet ikke fungerer, bliver vi selvfølgelig nødt til som stat at gå ind og sikre, at arbejdspladserne alligevel værnes, er vi enige i.

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):

En kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:25

Frank Aaen (EL):

Vi er i Enhedslisten naturligvis meget bekymrede over den stigende arbejdsløshed. Det er derfor, at vi som de første har stillet forslag i Folketinget om, at man skal investere i velfærd, fjerne det loft, der er, for, hvad kommunerne må investere i anlæg, og sørge for, at kommunerne får penge til at forbedre skolerne, og hvad de ellers har brug for. Det er jo, fordi vi ved, at den investering af de penge med garanti giver beskæftigelse. Og det ved jeg, at vi er enige med Socialdemokratiet og vi er enige med SF – fuldstændig – men vi ved ikke noget som helst om, hvad *de* her penge bliver brugt til; det er penge, der bare bliver hældt ud, og vi ved ikke noget om, hvad de bliver brugt til. Det er den ene ting, nemlig

det principielle i at bruge penge på den her måde.

Det andet er jo, at vi er ude på et skråplan. For kort tid siden vedtog vi, at Folketinget skulle være den dømmende magt, nemlig ved at vi vedtog en lov, hvorefter man reelt skulle kunne dømme en tuneser til fængsling, selv om han aldrig havde været for en dommer. Nu vedtager et flertal i Folketinget, at det er o.k., at skatteministeren forvalter efter et lovforslag i modstrid med gældende lov – i forventning om at få en ny lov. Det er altså et skråplan, at man på den måde helt fraviger alle grundlovens bestemmelser om adskillelse mellem den dømmende og den udøvende magt (*Første næstformand* (Svend Auken): Ja tak!) og at man på den måde bare lader pengene fosse ud af statskassen.

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):

Selv om farven rød kan være tillokkende, er den altså et signal til taleren om, at taletiden er opbrugt.

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

SF er selvfølgelig også enig i den kritik, der er blevet rejst af Det Radikale Venstre i dag, og som er kommet frem under de spørgsmål, der er blevet stillet til lovforslaget. Det er ikke nok at have en aftale med andre partier om, at der nok skal være et flertal, når man fremsætter et lovforslag, hvorefter man begynder at administrere efter det. Der kan dukke alle mulige ting op undervejs, mens man behandler forslaget, som gør, at det ender på en helt anden måde. Hvad skal de borgere og de virksomheder, der har regnet med, at loven blev, som de fik at vide i annoncer i landets dagblade, så egentlig stille op bagefter? Det er et principielt problem, vi står over for, og det vil vi se frem til at skulle følge via Udvalget for Forretningsordenen.

Man kan sige, at det, der står på bundlinjen efter det her, ganske enkelt er, at regeringen burde have været hurtigere ude og have udvist rettidig omhu. Da regeringen fandt ud af, at det var en udmærket idé – hvad det er – at forlænge virksomhedernes kredittid i den situation, vi står i nu, hvor konkurserne ruller hen over landet, skulle den simpelt hen have været hurtigere ude. Jeg skal ikke kunne gisne om, hvad der gør, at man ikke har taget sig sammen. Det at forlænge kredittiderne, er ikke en ny idé. Det er vel blevet diskuteret siden november måned eller så-

dan noget, at det var en mulighed, så regeringen burde have taget sig sammen – jeg ved ikke, om den øverst ansvarlige har været for meget ude at rejse til, at regeringen har kunnet tage stilling til, hvad den skulle gøre med det her lovforslag – for det havde i hvert fald betydet, at vi ikke ville stå i den situation, vi står i nu.

Ud over det synes vi faktisk, at det rent indholdsmæssigt er fornuftigt at give en likviditetsforbedring til de virksomheder, som er i fare for at gå konkurs, hvis deres bank ikke vil låne dem penge eller opsiger kreditten. Hvis man havde været ude i ordentlig tid og havde fremsat det her lovforslag tidligere – det er fremsat den 25. februar, og den 10. februar var der jo frist for at betale moms for rigtig mange små virksomheder – kunne man faktisk have forbedret likviditeten med yderligere 10,6 mia. kr. for små virksomheder i Danmark. Hvis man havde været ude i tide, altså inden de små virksomheder havde betalt deres moms pr. 10. februar, havde man forbedret likviditeten med yderligere 10,6 mia. kr., som det fremgår af svaret på spørgsmål 20 til lovforslaget.

Så alt i alt kan vi se en regering, der ikke har udvist rettidig omhu, og som nu bringer os i nogle principielle lovgivningsmæssige problemer, som simpelt hen gør, at lovforslaget ikke får så stor en effekt, som det kunne have fået.

Hele diskussionen om, hvad der så skal ske, er en anden diskussion. Ud over at forbedre kredittiderne er der jo behov for at få en egentlig jobpakke, så der faktisk bliver noget at bestille for de virksomheder, som vi giver nogle bedre kredittider. Så behøver de ikke at fyre folk, og så vil der fortsat være gang i økonomien. Nu forholder vi os helt umiddelbart til forslaget her om kreditter, som vi fortsat vil støtte. Vi mener, det kunne være formuleret langt bedre, at den renteudgift, der bliver for staten, kunne have været dækket af virksomhederne, som gør brug af ordningen, og at man med rettidig omhu havde kunnet gøre forslaget bedre med de 10,6 mia. kr. til små virksomheder.

Kl. 13:30

Første næstformand (Svend Auken):

Der er bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Frank Aaen.

Kl. 13:30

Frank Aaen (EL):

SF og Enhedslisten er jo enige om, at man kunne have gjort noget andet: investeret i kommunerne, sat gang i arbejdet med vedvarende energi og mange andre meget fine forslag. Men det, der

undrer mig, er, hvorfor SF går med til bankpakker uden betingelser om, hvad pengene skal bruges til, går med til den her likviditetsforøgelse, som man kalder det, uden krav til, hvad pengene skal bruges til, og så oven i købet ved at stemme for lovforslaget her jo blåstempler en overtrædelse af grundloven.

Altså, jeg kan ikke forstå, at man på den måde kan gå med regeringen og følge regeringens dagsorden, når vi i fællesskab er enige om, at der er brug for noget helt andet. Det kunne jeg godt tænke mig at få en forklaring på: Hvorfor har man så travlt med bare at godkende regeringens dagsorden og lade være med at stå fast på de ting, som vi begge ved er dem, der skal til, hvis vi skal løse noget for dem, der er blevet arbejdsløse?

Kl. 13:32

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Jesper Petersen for at svare. Goddag.

Kl. 13:32

Jesper Petersen (SF):

Goddag. Diskussionen er jo ikke ny. Altså, der er ingen tvivl om, at SF mener, at man kunne have lavet både bankpakke og det her forslag om en forbedring af kredittiderne langt bedre, men vi står altså i en situation, hvor konkurserne strømmer hen over landet og fyringerne gør det ligeså i tusindtal – er det 1.200 mennesker om ugen i 2009, vi er oppe på bliver fyret?

Det handler bl.a. om, at virksomhederne mangler noget at lave. Derfor er vi fuldstændig enige om, at det havde været langt bedre at bruge mange af de penge, der nu bliver hældt ud i ufinansierede skattelettelser, til at lave en jobpakke, der havde sat direkte gang i renoveringer rundt omkring i kommunerne: i nyt byggeri, i fremrykkelse af andre investeringer, som vi ved ville have en langt større effekt end de skattelettelser, der bliver givet nu.

Så langt er vi enige, men at ville fuldstændig lukke øjnene for, at masser af virksomheder kunne gå fallit, at yderligere konkurser ville være på bedding, hvis man ikke lavede de her forlængelser af kredittiderne og de bankpakker, vi har lavet, synes jeg er forkert set. Altså, det havde simpelt hen givet endnu større problemer end dem, vi står i nu.

Kl. 13:33

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Frank Aaen (EL):

Problemet er jo, at man med den her lov og bankpakkerne i virkeligheden hjælper regeringen med at give det indtryk til befolkningen, at man gør noget. Men man gør ingenting.

Det er jo det: Man gør ingenting. Altså, arbejdsløsheden bliver ved med at stige, antallet af konkurser bliver ved med at stige, antallet af tvangsauktioner for boligejere bliver ved med at stige. Man gør ingenting, men man hælder penge ud til vennerne ovre i bankerne, og man hælder penge ud til erhvervslivet, fordi man godt kan lide erhvervslivet; de stemmer alle sammen på Venstre og De Konservative. Det gør man, men det hjælper ingenting.

Det er det, jeg ikke kan forstå, altså at Socialdemokratiet og SF vil hjælpe regeringen med det projekt – at det ser ud, som om man gør noget, men man gør bare ingenting – i stedet for at stå fast på det, der er brug for, nemlig f.eks. investeringer inden for vedvarende energi, inden for velfærd, inden for skoler og der, hvor man virkelig kunne sætte ting i gang. Det er det, jeg synes er lidt underligt: at SF og for den sags skyld Socialdemokratiet ikke synes, det er vigtigt at markere en kant over for regeringen i den her sag, i stedet for bare at løbe med og så oven i købet i dag bidrage til, at man kan gennemføre et grundlovsbrud.

Kl. 13:34

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jesper Petersen for at svare.

Kl. 13:34

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, at vi nu kommer ud i en eller anden diskussion om, hvem der hjælper med at give befolkningen et indtryk af noget, altså at oppositionen skulle hjælpe regeringen med at give indtryk af, at den gør noget. Nu er vi ude i nogle spekulationer om, hvad det er for nogle billeder, man sender ud fra Christiansborg. Jeg synes da, det er langt mere interessant at gå op i, hvad man rent faktisk gør.

SF har for længe siden lagt ønsker om en jobpakke frem – den er jeg sikker på hr. Frank Aaen også har set – der meget entydigt ville være en effektiv måde at skabe beskæftigelse på og også vinde en række klimagevinster i form af energirenoveringer osv., altså en meget effektiv måde at gå op imod de fyringer og konkurser, som vi ser nu. Det var, før Skattekommisionen kom og lagde skattepolitiske principper frem.

Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at vi har en opposition her i landet, der meget klart vil noget andet end regeringen. Vi har så været med til at lave bankpakke, ja. Vi vil gerne være med til at lave de her forlængelser af kredittider, ja – med nogle betingelser, med en tilkendegivelse af, at det ville have været bedre og anderledes, hvis vi havde gjort det. Men med hensyn til selve målet om at sikre, at der altså er finansielle muligheder for vores virksomheder – at de ikke skal gå konkurs, fordi banken opsiger kreditten, eller at de kan få 1 måned mere til at aflevere deres moms eller skat – for at sørge for, at vi ikke har endnu flere virksomheder, der går konkurs, mener jeg faktisk, at vi ligger på den indholdsmæssigt helt rigtige linje med henblik på at gå op imod krisen for de almindelige mennesker, som vi kæmper for.

Kl. 13:36

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Nick Hækkerup (S):

Det er til hr. Frank Aaens bemærkning om, at man meget hellere skulle have foretaget investeringer i velfærd.

Socialdemokratiet har som en del af svaret på den økonomiske krise, vi står i, fremlagt en vækstpakke, som indeholder bl.a. flere investeringer i klima, energi og miljø og en nødvendig modernisering af den offentlige sektor. Den nedslidning, der gennem de foregående år er sket af folkeskoler og daginstitutioner osv., kan vi passende benytte lejligheden til at rette op på både for at skabe beskæftigelse og for at sikre en mere robust offentlig sektor. Vi har sagt, at der nu bør investeres mere i uddannelse og omstilling, investeres mere i kollektiv trafik, i billige boliger, i bygningsvedligeholdelse og i byudvikling. Og endelig har vi jo sagt – og det er måske det, der skiller os fra hr. Frank Aaen og Enhedslisten – at vi også synes, at der bør arbejdes med risikovillig kapital i forhold til de små og mellemstore virksomheder.

Kl. 13:37

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren, og så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Frank Aaen (EL):

Vi stillede faktisk for flere måneder siden et forslag om, at staten skulle etablere en udlånsfunktion til små og mellemstore virksomheder, som

kom i klemme på grund af krisen. Så det er ikke det, der skiller os, det er metoden: det med bare at hælde pengene ud. Og så har jeg et enkelt spørgsmål. Altså nu er vi jo uenige om, om de her er godt eller skidt, og vi stemmer imod det her lovforslag, der bare kan koste milliardbeløb, uden at vi får noget ud af det, men det principielle spørgsmål er: Hvad synes Socialdemokratiet om, at vi i dag behandler et lovforslag om, at der administreres i strid med grundloven, for ministeren følger ikke den lov, der er gældende, men administrerer ud fra et lovforslag, der måske bliver vedtaget, altså en lov, der måske træder i kraft på et langt senere tidspunkt? Har Socialdemokratiet ikke et principielt problem med, at der sker overtrædelse af grundloven?

Kl. 13:38

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Nick Hækkerup (S):

Det ville være meget underligt at stå på Folketingets talerstol og sige, at man ikke har et principielt problem med, at der sker overtrædelse af grundloven. Det, vi bliver nødt til at forholde os til, er selvfølgelig det materiale, der ligger i sagen, herunder skatteministerens svar på det rejste spørgsmål, nemlig at man har spurgt Justitsministeriet.

Selv om skatteministeren siger, at der ikke er noget at komme efter, er det vores opfattelse, som jeg tilkendegav for lidt siden, at den principielle problemstilling, som Det Radikale Venstre har rejst, er værd at forfølge, og at det statsforfatningsretligt ser problematisk ud, og at det er godt, at Udvalget for Forretningsordenen borer i denne her problemstilling. Så vi tager overholdelsen af grundloven meget, meget alvorligt også i den her sag.

Kl. 13:39

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Frank Aaen (EL):

Jo, jo, det er rigtig, men man stemmer altså for et lovforslag, som godkender ministerens overtrædelse af grundloven. Oven i købet ved vi, at hvis man bare kunne have været lidt hurtigere på aftrækkeren, kunne man have overholdt grundloven. Men det var man ikke. Man jager den her lov igennem i Folketinget, man beder om at få dispensation fra alle de normale tidsfri-

ster, vi har her i Folketinget, selv om man bare kunne have været tidligere ude, og man godkender, at ministeren sætter annoncer i aviserne om, at regeringen ikke behøver at overholde gældende lov – jeg tror, der vist står, at der kommer en ny lov. Jeg mener, at det parlamentarisk set er et skråplan, at man uden videre godkender, at regeringen ikke overholder gældende lov, men administrerer efter et nyt lovforslag, som man håber på bliver vedtaget, og jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet ikke tager det mere alvorligt. Jeg kan ikke forstå, at man bare siger: Nå ja, det må vi kigge på i Udvalget for Forretningsordenen; for det er jo nu, det sker. Det er det, der undrer mig.

Kl. 13:40

Første næstformand (Svend Auken):

Vi har jo lidt lempeligere regler for administration af korte bemærkninger under andenbehandling, så jeg synes, det er rigtigt nu, at hr. Nick Hækkerup får mulighed for en kort bemærkning for at svare hr. Frank Aaen, og at det derefter vil være ministeren.

Kl. 13:41

Nick Hækkerup (S):

Tak for det. Det her vender jo tilbage til den indledende problemstilling om, hvorvidt det formelle forhold, som Det Radikale Venstre har problematiseret, altså om man bevæger sig på kanten af grundloven, vil blive udredt. Og så er der det materielle forhold, nemlig det forhold om, hvad der betyder noget ude i virkelighedens verden, derude, hvor mennesker færdes, derude, hvor arbejdspladser er på spil, derude, hvor konkurrencer ramler ned om ørerne på hele samfundet. Og vi synes, at den formelle problemstilling er lagt det rigtige sted, når den ligger i Udvalget for Forretningsordenen, der vil tage den op til overvejelse, og som tager det meget alvorligt, og vi synes samtidig, at vi gerne vil være dem, som er med til at sikre, at der ikke bliver fyret endnu flere, at det ikke går endnu værre, at tendensen ikke bliver endnu mere problematisk, end den er i øjeblikket.

Kl. 13:41

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 13:42

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Tak for de mange kommentarer og den store interesse, der er for lovforslaget. Jeg synes, at kommentarerne og interessen falder i to dele: Den ene på det materielle indhold og den anden på det sådan, skal man sige, principielle indhold

af de mere formelle rammer omkring lovforslaget.

Hvis man kigger på det materielle indhold først, kan man se, at regeringen fra Det Radikale Venstres side vel delvis bliver beskyldt for, at det her egentlig ikke hjælper nok, og at det ikke har nogen virkning, når vi nu siger, at kredittiden ophører om et halvt år, og fra hr. Frank Aaens side for, at det er alt for meget at lade så mange milliarder blive i erhvervslivet; vi burde hurtigst muligt sørge for at hente dem ind i statskassen, så vi kunne administrere ordningen. Ligeledes får vi at vide, at det var for sent, vi reagerede, at vi burde have reageret lang tid før.

Se, fra min side og fra regeringens side er det sådan, at vi reagerer på nuværende tidspunkt, fordi vi har oplevet et stadig stærkere pres fra erhvervslivet om, at deres kredittider er en faktor, som de er nødt til at holde fast i med henblik på deres overlevelse.

Deres kreditmuligheder er fortsat klemte. De to pakker – bankpakken og kreditpakken – der er blevet vedtaget, er virkningsfulde, men først på et senere tidspunkt, fordi det tager tid, inden beslutningerne om deltagelse/ikkedeltagelse, indhentelse af lånetilsagn og udfoldelse af mulighederne for så at videregive lånene til de konkrete virksomheder kommer helt ud i yderste led og virksomhederne mærker det, og så er likviditeten et stort problem for de danske virksomheder. Derfor er de 6 måneder afstemt efter den periode, som vi forventer det tager at sikre, at kreditpakken får gennemslagskraft over for virksomhedernes mulighed for at kunne låne yderligere likviditet i pengeinstitutterne.

Jeg er af den helt klare opfattelse, at det her er et spørgsmål om overlevelse eller ej for en lang række danske virksomheder og dermed for en lang række danske arbejdspladser, hvorvidt de har mulighed for i de her 6 måneder at kunne beholde de ca. 65 mia. kr., som vi nu lader blive i virksomhederne, indtil de på et senere tidspunkt skal betales ind. Omvendt er det også min opfattelse, at vi med et halvt års udskydelse her har givet mulighed for, at kreditpakken så også kommer til at virke, og at det bliver pengeinstitutterne, der tager over som långivere, og at vi ikke får en så at sige statslig udlånsaktivitet.

Der er sådan set til det materielle indhold blot den kobling at sige, at vi vel alle sammen er af den overbevisning – regeringen er det i hvert fald – at vi økonomisk står i en ekstraordinær situation, og at det skift, der har været i konjunkturerne, er kommet med en hastighed og en

kraft, som ikke er set tidligere, og at den ekstraordinære situation så også kræver en ekstraordinær handling.

Jeg skal være den første til at erkende, at det er ekstraordinært, at man ikke bare har virkningstidspunkt fra fremsættelsen, men også har håndhævelse af lovgivningen fra fremsættelsen. Det, at der er virkningstidspunkt fra fremsættelsen af et lovforslag, er ikke noget nyt, når det drejer sig om skattelove; det er faktisk ret velkendt. I forbindelse med en tidligere lov om ændring af nedvejret afgift for biler har vi faktisk haft en længere juridisk diskussion om netop det at have virkningstidspunkt fra fremsættelsen, altså om at det kunne have betydning i forhold til virkningen med tilbagevirkende kraft osv., og derfor ligger der meget veldokumenteret materiale på, at det ikke er ekstraordinært; men tværtimod på nogle områder ganske ordinært, at skattelove har virkning fra fremsættelsen.

Her er der bare tale om en situation, hvor virkningstidspunktet, hvis ikke der er samtidighed mellem virkningstidspunktet og håndhævelsen, så at sige er værdiløst. Altså, hvis virkningstidspunktet var ved fremsættelsen den 25. februar, men vi først begyndte at håndhæve det efterfølgende, ville det ikke have nogen betydning for virksomhedernes likviditet; så ville det ikke have den forbedring. Så ville det tværtimod betyde, at en række virksomheder ville være nødsaget til – i hvert fald i værste fald – at gå i betalingsstandsning, fordi de ikke ville have likviditeten til at afregne nu og her. Derfor var det fra regeringens side vigtigt, at vi både tog fat på virkningstidspunktet og på håndhævelsen ud fra den fremsættelse, der er.

Kl. 13:47

Så har hr. Niels Helveg Petersen sådan set ret i, at det ud fra det principielle synspunkt ikke har nogen betydning, hvorvidt der ligger en politisk aftale eller ej; så gælder synspunktet om, at love skal være vedtaget, jo fuldt ud. Men i forhold til virksomhedernes forventning om, hvorvidt det her så var et lovforslag, der ville blive vedtaget eller ej, tror jeg, det har stor betydning, at vi sammen med præsentationen og sammen med fremsættelsen af lovforslaget kunne nævne, at der allerede var indgået en aftale, der sikrede en vedtagelse af lovforslaget.

Til spørgsmålet fra hr. Frank Aaen om, hvordan vi kan behandle et lovforslag her, uden at der er taget stilling til de spørgsmål, der er ble-

vet rejst, vil jeg bare sige, at samtlige de spørgsmål, der er blevet rejst inden for den tidsramme, som Skatteudvalget fastlagde på sit møde den 26. februar, nemlig den tidsramme, der sagde, at fristen for spørgsmål var mandag den 2. marts kl. 10 – samtlige spørgsmål, der er stillet inden for tidsrammen – er besvaret til andenbehandlingen i dag. Og de spørgsmål, som hr. Frank Aaen nu mener er meget, meget væsentlige at få besvaret, er altså først kommet, efter at tidsrammen var overskredet, og derfor har det ikke været muligt for os inden for tidsrammen at besvare dem her til andenbehandlingen.

Jeg har faktisk også noteret mig – og det lyder måske pudsigt – med både interesse og glæde, at Udvalget for Forretningsordenen vil dykke nærmere ned i det principielle spørgsmål om håndhævelse af en lov forud for vedtagelse. Og jeg må naturligvis også stå ved, at det her er en lov, som jeg lægger navn til og dermed også har ansvar for, både hvad angår fremsættelsen og håndhævelsen, fordi jeg mener, at den i den situation, vi står i, er nødvendig, også selv om det er en ekstraordinær måde at agere på, men begrundelsen er netop, at vi økonomisk står i en ekstraordinær situation.

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Frank Aaen (EL):

Så vidt jeg forstod ministerens ord, så indrømmede han, at det her var i strid med grundloven, men mente, at det var nødvendigt at administrere i strid med grundloven. Det må så være ministerens synspunkt, men jeg må sige, at det altså ikke er mit synspunkt.

Et af de spørgsmål, Skatteudvalget stillede, og som rigtignok formelt set er besvaret, var, om ministeren ville indhente Justitsministeriets vurdering af, om man kan administrere efter en lov, der ikke er vedtaget, i modstrid med en lov, der er gældende. Det fik vi ikke noget svar på, og derfor er mit enkle spørgsmål her til sidst: Kan ministeren love, at vi inden tredjebehandlingen får et grundigt svar fra Justitsministeriet på, om der kan administreres efter en lov, der ikke er vedtaget, i strid med en lov, der er vedtaget og gældende?

Kl. 13:50

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 13:50

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest vil jeg sige, at hr. Frank Aaen ikke skal forsøge på mine vegne at konkludere, hvorvidt et lovforslag er i strid med grundloven eller ej. Den konklusion foretager jeg selv. Derfor vil jeg bare henholde mig til det spørgsmål, der er blevet stillet, nemlig spørgsmål 6, og som er blevet besvaret inden for tidsrammen. Den afsluttende del af spørgsmålet lyder:

»Har Justitsministeriet eller andre foretaget en vurdering af de juridiske aspekter forbundet med, at reglerne håndhæves af myndighederne allerede fra fremsættelsestidspunktet?«

Der er svaret helt præcist, at lovforslaget har været til lovteknisk gennemgang i Justitsministeriet, der ikke havde bemærkninger til den anvendte fremgangsmåde.

Kl. 13:51

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Frank Aaen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 13:51

Frank Aaen (EL):

Vi har fået et svar om, at Justitsministeriet har kigget på loven, inden den blev fremsat. Det er så Justitsministeriets problem, at de bare har sagt: Nå ja, o.k., skidt med det.

Men det præcise spørgsmål om, hvorvidt man, efter loven er blevet fremsat, har stillet det spørgsmål til Justitsministeriet vedrørende administrationen af loven, før den er vedtaget, fik vi ikke svar på. Derfor spørger jeg bare igen: Kan vi være sikre på, at vi inden tredjebehandlingen har et notat fra Justitsministeriet, hvor der står, at det er i orden henholdsvis ikke i orden – hvilket jeg håber at de siger – eller i hvert fald svarer på spørgsmålet om, hvorvidt man kan administrere efter en lov, der ikke er vedtaget, i strid med gældende lov?

Det er et meget vigtigt spørgsmål, og jeg ville synes, det var fint, hvis det kom op i Udvalget for Forretningsordenen, men jeg synes også, det er vigtigt, at Justitsministeriet svarer på det inden tredjebehandlingen.

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det skatteministeren for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Hr. Frank Aaen må sammenblende to spørgsmål, nemlig det spørgsmål 6, der er stillet inden for tidsrammen og besvaret, med spørgsmål 22,

23, 24 og 25, som er stillet efter tidsrammen og derfor desværre ikke er nået at blive besvaret. Spørgsmål 6, som er besvaret, går ikke på, at Justitsministeriet skulle komme med en eller anden helt specifik betragtning om håndhævelsetidspunktet i forhold til grundloven, men går, som jeg sagde før, på: Har Justitsministeriet eller andre foretaget en vurdering af de juridiske aspekter forbundet med, at reglerne håndhæves af myndighederne allerede fra fremsættelsestidspunktet? Lovforslaget er blevet forelagt Justitsministeriet, præcis som alle lovforslag af lovtekniske grunde skal forelægges Justitsministeriet, og der har ikke været bemærkninger til den anvendte fremgangsmåde.

Til hr. Frank Aaens ønske om, at der fra Justitsministeriet skal komme en grundigere vurdering af lovforslaget her i forhold til grundlovens § 43, vil jeg bare sige, at jeg håber og vil skønne på, at den kan ligge her inden tredjebehandlingen, men jeg kan naturligvis ikke give en garanti for, at der inden for den tidsramme, der er, vil foreligge en sådan vurdering. Jeg håber nemlig, at vi snarest kan få en tredjebehandling, så lovforslaget kan vedtages, og så der er hel klarhed over, ikke bare hvad regeringen foreslår, men også hvad et flertal i Folketinget i givet fald måtte vedtage.

Kl. 13:53

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører i anden runde.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne kvittere over for ordførerne fra S, SF og Enhedslisten for deres klare tilkendegivelser af, at denne lovgivning vil få et efterspil. Og jeg skal ikke lægge skjul på, at mit håb er, at dette efterspil vil føre til, at Folketinget markerer, at den fremgangsmåde, der er fulgt her, ikke er acceptabel.

Jeg kom til at tænke på, at med den argumentation, ministeren bruger, om, at der jo er flertal for forslaget, er det her jo sådan set en omvendt provisorielovgivning. Den gamle provisorielovgivning i Estrups tid var lovgivning, som blev foretaget af et mindretal, som satte Folketingets flertal ud af kraft. Her har vi sådan set en anden form for provisorisk lovgivning, hvor et flertal uden for Folketingets mure sætter et mindretal her ud af kraft, i den forstand at man ikke får lov til at diskutere forslaget, før det sættes i værk. Men det er et mere filosofisk anliggende.

Vi har skrevet i betænkningen, at Det Radikale Venstre redegør for sin stilling her ved andenbehandlingen, og jeg skal meddele, at Det Radikale Venstre agter at undlade at stemme til denne lovgivning, ikke kun fordi der er vigtige principper på spil, men også fordi den økonomisk set bygger på – og det siger ministeren jo i al åbenhed – at til efteråret ser alting bedre ud, for man har lavet en kreditpakke, og det vil betyde, at kreditterne flyder normalt til efteråret, og så kan man ophøre med denne midlertidige ordning.

Min vurdering er, at det ikke ser bedre ud til efteråret, og at nogle virksomheder får større vanskeligheder ved at udrede moms m.m. Og derfor vil dette lovforslag på lidt længere sigt skabe meget store problemer. Igen vil jeg minde om, at dette lovforslag, når det er vedtaget, jo faktisk er et lovforslag, der siger, at staten i løbet af det tidlige efterår kommer og kradser 65 mia. kr.s likviditet hjem i kassen igen, og hvad har det så hjulpet? Til den tid bliver der et ramaskrig fra mange virksomheder, som føler sig klemte på likviditeten, fordi bankerne, som de siger, slanker deres balancer, og dermed står vi formentlig efter min vurdering med et endnu større problem til efteråret.

Jeg bryder mig ikke om lovgivning, der skaber større problemer på lang sigt, end den løser på kort sigt, og det er altså en del af baggrunden for, at Det Radikale Venstre undlader at stemme.

Kl. 13:56

Første næstformand (Svend Auken):

Inden ministeren får ordet, har hr. Frank Aaen meldt sig som ordfører i anden runde. Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

En del af debatten her har gået på, om der skal gøres noget eller ikke skal gøres noget. Det er jo en latterlig diskussion, for alle i Folketinget er enige om, at der skal gøres noget. Debatten går kun på, *hvad* der skal gøres. Og der kan man jo se, at der indtil videre bare er hældt et mega antal milliarder kroner ud til bankerne, som ikke har nyttet noget som helst, og nu bliver der så hældt et mega antal milliarder kroner ud til erhvervslivet, inklusive banker og olieselskaber, og hvad ved jeg – alt muligt – som formentlig ikke hjælper noget som helst.

Derimod er alle forslag, herunder forslag fra en samlet opposition om at sætte gang i noget beskæftigelse inden for velfærd, inden for ved-

varende energi, på områder, hvor vi ved, at man får arbejdspladser for pengene, oven i købet lige med det samme, blevet afvist af regeringen.

Man har altså brugt pengene på alt muligt, der ikke virker, og har afvist alle forslag om at bruge penge på noget, enhver ved virker, hvis man ønsker at bekæmpe arbejdsløsheden – hvis man ønsker at bekæmpe arbejdsløsheden. Det er måske der, den afgørende forskel mellem oppositionen og regeringen og Dansk Folkeparti er, nemlig om man ønsker at bekæmpe arbejdsløsheden, eller om man synes, at det er fint nok, at den stiger lidt.

Derfor vil jeg bare sige, at det ikke er en debat om, om man skal gøre noget, eller om man ikke skal gøre noget; det er et spørgsmål om, om det man gør, har nogen virkning over for de mennesker, der mister deres job, over for de mennesker, som må se deres huse gå på tvangsauktion, over for de mennesker, som må se, at deres virksomheder går konkurs. Det er diskussionen. Og det her har ingen virkning på de problemer, i modsætning til det forslag, oppositionen samstemmende er kommet med i forskellige varianter. Og jeg synes i øvrigt, at man skal lægge mærke til, at det flertal, der vil være for en ny regering efter denne regering, sådan set har udtalt sig meget i samme retning om, hvad der skal til, og hvad der ikke skal til.

Jeg vil sige til ministeren, at det jo var et noget uldent svar, men jeg takker selvfølgelig for svaret, det er jo god kutyme herinde, at man takker for de svar, man får. Til det der med at sige, at man håber på, at man inden tredje behandling kan nå at få et svar fra Justitsministeriet om, om det er i orden at håndhæve en lov, der ikke er vedtaget, og som er i modstrid med en lov, der er gældende, vil jeg spørge ministeren, og jeg er sikker på, at man får et svar igen: Kan vi ikke gøre det lidt bedre? Jeg tror ikke, at det er så afgørende, om tredje behandling lige sker den ene dag eller den anden dag, man har jo sat det hele i værk.

Kan vi, om ikke andet, ikke bare få det helt klare løfte, hvis ikke fra ministeren, så fra de partier, der agter at støtte ministeren, at Folketinget ikke kan vedtage det her lovforslag, før vi har en afklaring fra Justitsministeriet? Når jeg siger det, er det, fordi vi har brug for det i debatten under tredjebehandlingen, nemlig for at vide, hvad Justitsministeriet egentlig talt siger til det her. Men jeg siger det også, fordi vi jo har den dårlige erfaring, der viser, at når et lovfor-

slag først er vedtaget, er det meget svært at rejse en debat om loven.

Så hvis vi havde en debat om det principielle spørgsmål vedrørende den her lov, er vi nødt til at have den, inden lovforslaget er vedtaget. Jeg tror, at alle her nikker genkendende til det. Når et lovforslag først er vedtaget og sendt af sted til kongen eller dronningen, får vi ikke mere debat om den sag. Derfor vil jeg spørge ministeren: Kan vi være sikre på, at vi inden tredje behandling, inden den endelige vedtagelse af dette lovforslag, har et svar på det meget vigtige spørgsmål om, om man kan administrere efter et lovforslag, der ikke er vedtaget, og lade være med at administrere efter en lov, der er vedtaget?

Kl. 14:00

Første næstformand (Svend Auken):

Inden jeg giver ordet til ministeren, skal jeg lige gøre opmærksom på, at der over for mig er blevet rejst ønske om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling om denne sag. Skatteministeren.

Kl. 14:01

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Som jeg nævnte i mit tidligere indlæg, er det sådan, at jeg håber på, at der kan være et notat klar fra Justitsministeriet inden tredjebehandlingen, men jeg kan ikke forstå den store fokus på, at det nødvendigtvis skal være klar inden.

Sagen er jo, at vi i dag administrerer efter, at der ikke er opkrævet moms, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de virksomheder, der skulle have betalt. Sådan administrerer vi i dag, vi håndhæver loven. Så såfremt der måtte være et problem med dette, vil problemet allerede være opstået. Og så må løsningen, hvis det er et problem, at man håndhæver et lovforslag, der ikke er vedtaget, jo være at sørge for, at man får vedtaget lovforslaget. Jeg tror nemlig ikke på, at interessen vil gå væk efterfølgende. Men jeg tror bare, at den tryghed, der vil være hos virksomhederne, fordi nu er lovforslaget så vedtaget og dermed gældende, vil være stor, hvis lovforslaget bliver afklaret snarest.

Det, der fik mig på talerstolen, var sådan set en let undren over hr. Niels Helveg Petersens indlæg. Hr. Niels Helveg Petersens indlæg kunne forstås sådan, at man slet ikke skulle hente pengene ind igen, men skulle lave en måneds udvidelse af kreditten og så ikke samle op på noget tidspunkt, altså en øget kredit til virksomhederne, som så ikke bliver indhentet på et senere tidspunkt. Det var sådan det ene bud, nemlig

at vi skulle gøre endnu mere end det, regeringen har lagt op til. Men det kan også være, at hr. Niels Helveg Petersens indlæg skulle forstås sådan, at det hele næsten er lige meget, og at der slet ikke er noget at gøre. Jeg synes bare, at det kunne være interessant at vide, præcis hvor Det Radikale Venstre egentlig placerer sig. Vil man slet ikke gøre noget for likviditeten, eller mener man, at vi skal gøre yderligere, og at den måneds ekstra likviditet, der nu gives, at den udskydelse for en periode, kan gøres permanent?

Så vil jeg blot for historieskrivningens skyld – for der har været så mange røster fremme om, at regeringen ikke ønsker at gøre noget for at nedbringe den stigning, der har været i arbejdsløsheden – da bare nævne, at ud over den skatteaftale, Forårspakke 2,0, der er blevet indgået den 1. marts, og som allerede næste år giver et stort vækstpotentiale for dansk økonomi ved at være underfinansieret med ca. 14 mia. kr. i starten, og så indhenter vi finansieringen hen ad vejen, sige, at der i tillæg til det også er blevet aftalt, at vi for indeværende år frigør mulighed for, at danskerne kan hæve deres tvangsopsparing, nemlig de SP-midler, der er blevet opkrævet siden 1998, og som man nu får muligheden for at få udbetalt tidligere. Såfremt en fjerdedel af SP-indehaverne hæver deres SP-opsparing, vil det øge de disponible indkomster med 7-8 mia. kr. og dermed være et godt skub til at få sat gang i dansk økonomi.

Med hensyn til det med bygninger og renoveringsarbejder vil jeg sige, at det er blevet aftalt at etablere en pulje på 1,5 mia. kr. Hvad angår kommunerne, er vi i gang med nu at drøfte, hvad deres muligheder for at fremrykke investeringer i 2009, sådan at vi kan øge de borgernære serviceområder, f.eks. børneområdet, folkeskoleområdet og ældreplejeområdet, er.

Så der er altså taget en stribe initiativer. Herunder kunne jeg egentlig også nævne det fælles initiativ taget af en lang række partier, faktisk af alle bortset fra Enhedslisten, på transportområdet, om at fremrykke investeringer for 5 mia. kr. Det er bare lige sagt for fuldstændighedens skyld. Når der bliver tegnet et billede af, at regeringen intet gør, og at der ingenting sker, vil jeg sige, at der stadig tages stadig initiativ på initiativ for netop at modvirke så store stigninger i ledigheden, som vi ser i øjeblikket.

Kl. 14:05

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Frank Aaen (EL):

Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke har lyst til at love, at der kommer en redegørelse fra Justitsministeriet, indén lovforslaget her bliver vedtaget. For når det kommer til stykket står det på bundlinjen, at det er ministerens ansvar, der er på spil; så drejer det sig om ministeransvarsloven.

Kan ministeren tillade sig at administrere efter et lovforslag, der ikke er vedtaget, i modstrid med den lov, der er gældende? Det er jo lige præcis det, det drejer sig om. Kan en minister det? Og det kan en minister ikke. Og det er det, jeg håber Justitsministeriet siger. Så har det konsekvenser for ministeren at administrere i modstrid med gældende lov efter et lovforslag, der ikke er vedtaget.

Det er det, der er hele kernen i det her, og det er derfor, jeg borer lidt i det, og det er derfor, jeg siger, at vi må have den redegørelse frem inden tredjebehandlingen. Og det er derfor, jeg håber, at hvis ikke vi har den redegørelse inden tredjebehandling, vil der være et flertal i Folketinget, der siger, at så må vi udsætte den behandling. Og det kan vi jo, for vi skal jo tage stilling til, om vi vil behandle det ved tredjebehandlingen, for det er en overtrædelse af den gældende forretningsorden i Folketinget om, hvor lang tid der skal gå, fra et lovforslag bliver fremsat, til det bliver vedtaget.

Derfor håber jeg på, at vi enten har redegørelsen eller får udsat tredjebehandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):
Skatteministeren.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er helt sikker på, at uanset hvornår den redegørelse måtte ligge parat, ville den blive studeret med stor interesse, især af mig, da det er korrekt, at ansvaret for lovforslagets fremsættelse og lovgivningens håndhævelse ligger på mine skuldre. Men det ville også være mit ansvar, hvis vi fastholdt en opkrævning og dermed et likviditetsdræn af dansk erhvervsliv på 65 mia. kr. – det ville også være mit ansvar. Jeg tænker på de arbejdspladser, der ville gå tabt i de virksomheder, der ville skulle lukke på grund af manglende muligheder for at få likviditet andre steder.

I forhold til hvorvidt ansvaret skal gå på at lukke virksomheder eller ej, fastholder jeg den håndhævelse af lovgivningen, som vi har foreta-

get hidtil, uanset hvornår der måtte komme et notat fra Justitsministeriet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Jesper Petersen (SF):

Så er vi tilbage ved dette: Hvorfor har regeringen ikke fremsat det her lovforslag i bedre tid? Ministeren ville være sluppet for de problemer, han måske nu havner i i forhold til ministeransvarlighedsloven. Vi havde fået et endnu bedre lovforslag, hvis man havde været hurtigere ude. Og forklaringen for et øjeblik siden var, at regeringen her i starten af året har oplevet et stadig stærkere pres fra erhvervslivet – sådan husker jeg at ordene faldt – for at få længere kredittider, så de ville kunne undgå at gå konkurs.

Det leder jo hen til spørgsmålet om, om regeringen virkelig sådan midt i januar måned var af den overbevisning, at det hele nok snart ville gå væk. Diskussionen kørte allerede på det tidspunkt om, om man ikke skulle fremsætte et lovforslag som det her. Og det havde den jo gjort i ugevis, før man fremsatte lovforslaget. Var de på det tidspunkt virkelig i den tro, at det nok skulle gå over; tænkte de: Vi venter, så forsvinder det? Hvis de i stedet for havde fremsat lovforslaget, var vi ikke havnet i den her situation, i at have de her problemer. Så havde man fået en likviditetsforbedring, der var 10,6 mia. kr. større, i stedet for at vente til nu. Hvorfor forudså regeringen ikke det? Det er et kæmpe spørgsmål for mig.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det skatteministeren for en kort bemærkning.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Vi har jo nøje fulgt med i, hvordan udviklingen har været. Vi har lyttet til virksomhederne på forskellige møder, vi har lyttet til de forslag, der er kommet ind fra erhvervslivet. Vi vil løbende forsøge at tage de rigtige skridt på det rigtige tidspunkt, i forhold til hvornår vi kan lave en forbedring.

Vi havde måske en forventning om, at de forbedringer, der kom vedrørende kreditpakken, som blev forhandlet i løbet af januar måned, ville have haft en hurtigere gennemslagskraft i forhold til virksomhedernes lånemulighed, end vi i februar måned kunne konstatere de havde. Og

så kunne man læne sig tilbage og vente og sige, at det nok slår igennem på et senere tidspunkt, og så kunne man se, at det ville gå ud over danske virksomheder og danske arbejdspladser, eller man kunne tage et initiativ på daværende tidspunkt.

Regeringen valgte så det sidste. Og jeg skal gerne indrømme, at set i bakspejlets ulideligt klare lys kunne man sagtens have valgt at tage initiativer på et tidligere tidspunkt, men vi havde en forventning om, at de initiativer, der blev taget vedrørende kreditpakken, ville have haft en hurtigere gennemslagskraft end det, vi oplevede.

Kl. 14:10

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:10

Jesper Petersen (SF):

Jeg var SF's ordfører, da vi vedtog bankpakken. I den diskussion, vi havde på det tidspunkt, stod det, som jeg husker det, ret klart for de fleste af os, at det, at man lavede den bankpakke, ikke ville betyde, at bankerne ville stå klar med en masse nye lån. Det betød nok i bedste fald, at de på kort sigt ville lade være med at opsigte nogle kreditter, ville lade være med at kræve, at nogle lån blev opsagt og dermed skulle indbetales. Det var sådan den realistiske vurdering af situationen, da vi vedtog bankpakken. Der ville gå noget tid, før der ville være egentlige nye udlån. På kort sigt ville det nok bare være, at der var nogle kreditter, der ikke ville blive opsagt, nogle lån, der ikke ville blive opsagt.

Jeg synes simpelt hen ikke, at det hænger sammen, at man siger, at man på det tidspunkt forventede, at bankpakken ville betyde, at virksomhederne kunne klare sig så godt, at det altså var helt unødvendigt at gå ind i en diskussion om det her, en diskussion, der jo faktisk var der allerede på det tidspunkt.

Så jeg må simpelt hen konstatere, at regeringens langmodighed har betydet, at vi ender med et lovforslag, der er ringere, end det kunne have været. Man kunne have hjulpet små virksomheder for 10,6 mia. kr. mere. Man fremsætter nu et lovforslag, der pålægger staten yderligere udgifter. Der er ingen rentebetaling, og det er ikke så effektivt, som det skulle være, og det havner i lovsjusk, måske i decideret brud på ministeransvarlighedsloven.

Det er virkelig et uskønt forløb, som det er havnet i her, og jeg mener, at det er dårligt arbej-

de af regeringen, at man ikke forudså situationens udvikling langt tidligere.

Kl. 14:12

Første næstformand (Svend Auken):

Skatteministeren ønsker ikke ordet. Jeg kan sige, at vi også har diskuteret det her grundigt, og at vi som sagt kommer tilbage til det spørgsmål, som oprindeligt blev rejst af hr. Niels Helveg Petersen.

Der er over for mig fremsat et ønske, som jeg nævnte før, om fornyet udvalgsbehandling. Det vil sige, at man må påregne, at der bliver en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Kl. 14:13

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Inden vi afslutter det her punkt, skal der selvfølgelig stemmes om de to ændringsforslag, der er stillet og tiltrådt af et flertal i udvalget, dvs. udvalget med undtagelse af Det Radikale Venstre og Enhedslisten.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg dem som vedtaget.

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøvurdering af planer og programmer. (Miljøvurdering af ikke-lovbundne planer og programmer samt etablering af klageadgang, hvor denne ikke følger af eksisterende lovgivning, m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.11.2008. 1. behandling

11.12.2008. Betænkning 18.02.2009).

Kl. 14:13

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.